

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. I. Vt statui tuo pleniùs acquiescas, magis ostenditur, optimè id factum,
vt in nostrâ manu non esset eligere quem vellemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

omnia, commodèque conditionis suæ partes omnes explere vt possent. Ego certè querimonias omnes libens inaudiero, vt illas componam. Illudque ostendam, iniurias esse has Deo voces; rursus verò maximum esse errorem credere, vel teruncium, vel festucam tuo statui deesse; omnia conditioni tuæ ferendæ exactissimè esse adaptata, tibi que conuenire, si tu statui adaptare te possis. Itaque si tuo statu contentus es, illud illico consequitur, ijs te debere acquiescere, quæ statum tuum constituunt, & sine quibus non est Tuus.

§. I.

*Vt statui tuo plenius acquiescas, magis ostenditur optimè id factum, vt in manu nostrâ non esset eligere, esse quod velle-
mus.*

IN eandem, vti credo, sententiam mecum itis, illudque non agrè conceditis, quemque suò debere viuere contentum statu, quem Diuina Prouidentia omnibus rectè expensis sapientissimè determinauit: ac proinde par esse acquiescere euentis omnibus, per quæ, quasi per instrumenta, status is tibi est efformatus; denique non alias animi internas dotes præ ijs, quæ habentur, sollicitè esse quærendas; cum illæ statui tuo rectè debitèque exigendo penitus sufficiant.

*Licet nobis
verum no-
strâ da-
retur opio;
non sumus
electionis
bona capa-
ces.*

Et verò, vt quod res est, loquamur candidè; ego sanè non video, quò pacto alium aut alium vitæ statum eligere potuissimus nos, nisi quasi tacitè à magno illo Numine res ita circa nos compositæ fuissent, vt non nisi paucarum admodum daretur electio; in cæteras verò quasi illaberemur inducti. Quâ enim ratione alterum præ altero eligere quis possit & præferre, nisi vtrumque nouerit? nemo autem noscere rem aliquam dicendus est, nisi eam penitus intimèque perspexerit: quis autem is est mortalis homo, qui circumstantias omnes & prostratas rerum omnium, quarum daretur electio, penitus habeat introspectas? Et rursus licet omnia nobis essent cognita & manifesta, quæ quouis in statu bona sunt aut mala; timendum adhuc foret ne affectionibus suis nimium dans natura, illis excæcata eligeret
id

id quod pessimum: vnde tandem ingemisceremus electioni nostræ, illud tantum excusationi prætendentes. *Video meliora proboque, deteriora sequor.*

3. Id quidem video, è duabus, quæ proponuntur, conditionibus, eligere me posse eam, quæ melior commodiorque rebus meis videtur; verum eam præferre, re ipsâ melior & commodior futura quæ sit, non est in manu meâ. coniecturis agere possum; sed acu rem tangere, & quidem sine errandi periculo, solius Dei est. Qui enim id rectè possim discernere, nisi prius istud probè teneam, quid quouis in statu mihi vel bonæ vel malæ reobuenturum sit, vt eas inter se comparando, verum tandem iudicium feram? qui possim Italiam natiuitatis meæ loco præferre, vt isthic in lucem prodire rectè velim, nisi sciam isthic si nascerer, superuentura mihi dies allatura quid sit? id autem scire qui possim, qui ne quidem hîc vbi iam versor norim, crastinum quid secum ferat? Verum cum id non ignorem, omnia etiam minima rerum in quâcumque conditione positarum euenta, clarè & dilucidè cognouisse Deum: eumque nihilominus videam natalem, quæ mihi obtigit patriam, Italiæ prætulisse; fundamentum habeo indubitatum, cui innixus firmiter mihi persuadeam, hunc mihi nascituro locum præ alijs omnibus conduxisse. Eandem ratiocinationem omnibus, quæ mihi concessit Deus, applico sine vlllo discrimine. Ac sic constanter assero hos mihi parentes, hanc educationem, hanc corporis conformationem, constitutionem hanc animi, has dotes & non alias vllas; quin imo & has supernaturales gratias mihi præ ijs, quæ D. Antonio, aut Paulo Eremitæ concessæ sunt, conducibiliiores melioresque fuisse. Illud enim clarè cognoscebat perspicax Deus, eas gratias mentisque illustrationes ad Eremitæ statum pederentim fuisse deducturas me; quem tamen mihi statum præ meo iudicauerat non expedire. Omnes enim circumstantiæ simul concurrentes, proprium cuiusque statum faciunt, vt mox explicabo.
4. Itaque non acquiescas modò Deo; sed & illi gratias age, quàm potes maximas, de omnibus quæ circa te acta sunt; in eum enim statum, qui tibi optimus est, te deuexerunt. Optimus autem illè semper est, in quò es, dummodo sine scelere, si ager es corpore, si pecuniæ inops, si difficultatibus implexus modò; modò sanè non poteras

Probatur
inductione.

poteras esse quidquam melius. Rursus si valetudine bonâ es, si opulentus, si in dignitate positus, si commodè viuis & opiparè; numquam melius quid excogitare poteris, quod iam & hoc temporis momentò sis, quàm quod reipsâ inpræsentiâ es. An autem, & quomodo varietatem aliquam statui inducere possimus, vt eum vel emendemus, vel etiam euehamus, dicemus porrò deinceps. Tract. 14.

Neque his, qua elegimus, daretur acquiescere.

Illud iam dico, incertum esse quidquid de statu nostro præsumimus, dubium quidquid statuimus. Verissimumque est illud Sapiētis: *Cogitationes mortalium timide; & incerte omnes providentiæ nostræ.* Quin imò ideo semper timidæ, quia de euentu semper incertæ. Quidquid admodum designamus animò, ex aduersò aliter cadit, & menti nostræ ferè semper contrarium sortitur euentum. Et verò si quidquam ex voto ceciderit, ne hoc quidem voto faciet satis, nisi si hoc ipsum votum, ex Dei solo beneplacito tibi benè cedere, sincerò animò & non fictè desideraris. Aliter si vota desideriaque conceperis; etiam concessa & completa, breui futura sunt fastidio. Et sic sanè asseuerare audeo, quod si non vnicâ tantum vice, sed nullenis omnino, eligendi sortem tuam tibi daretur optio & facultas, millies condemnaturum te quod elegeris, nisi tecum, & per te eligentem sequaris Deum; nullus tibi aridebit status, nisi, quem Cælum dabit, placeat: & sic pigebit elegisse, quidquid demum elegeris. 5. Sap. 9.

Probatu ratione.

Ratio autem est manifesta. Cùm enim nullus in hoc orbe status sit, aut viuendi conditio, quæ non suis sit implexa molestiis & quidem etiam grauissimis; simul atque eas incipias perentificare, illico tædebit te electionis tuæ, per quam factum vides, vt in has misérias deuoluereris; aliudque optabis elegisse, ne in hæc mala incideres. Idcirco bono sanè consilio hæc electio nobis permissa non est, nimium enim multis modis irasceremur nobismetipsis, & verò etiam excerceremus odia. 6.

Et inductione.

Id certè nobis accidit quotidie in illis rebus, quas nostro Marte selegimus. Vxorem tibi deligis tu, tu maritum. quamdiu placida est vxor & coniux commodus, placet optio. at verò si alterutrus mutetur indoles, aut ingrauescant mores; insolescat vxor, aut genius exasperetur coniugis: tum verò primum quod occurrat, est, Ah! cur virum hunc elegi, cui tanta procorum suppetebat 7.

CHRISTOPH.

bat turba! Verùm ne te condemnes de hâc electione, quisquis es, idem enim de quouis quem sic elegisses, dictitares. Munus aliquod officiumque, ad quod non à Deo quasi manu ductus sis, sed pro tuo arbitratu selige. quamdiu res ad nutum fluunt, fauet fortuna, opes augentur, rectissimè dices te id præ aliis seligisse; mutetur fors, detestaberis improvidam electionem. At, non id etiam meminisse oportebat te, nullam sine molestiâ in hoc misero orbe esse conditionem? Elige statum quantumvis sanctum & religiosum, sanè si tuo tantum seligis arbitratu, vix minima occurrerit carnis petulantia, castitatisque seruandæ molestia, despondebis animo confestim, & matrimonij tibi videberis eligere debuisse conditionem. Et hoc quidem in omni rerum electione contingit; numquam ita seliges, vt numquam te electionis tuæ pœnitere possit, & verò etiam reipsâ aliquando non pœniteat, imo & sapissimè. nam res ipse, quas seligimus, mutationi & vicissitudini sunt obnoxia: mutantur illæ, peritque id quod eligenti placebat maximè. displicet igitur electa res; & tunc displicet elegisse nos, quod tam facile poterat displicere.

8. Neque id mihi iam dicas magnam te adhibiturum industriam, si eligendi detur optio, ne id eligas cuius te postliminò pœnitere possit. Friuola hæc dicta sunt. Quâ enim in re magis animi ingeniique neruos intendunt homines, quàm vt pecuniam lucro exponant, eligantque hypothecam, censumque longè securissimum? Itaque iam tibi sex mille aureos in manus do, tu sic eos eroga si potes, vt exposuisse non pœniteat, imo pœnitere vt non possit. Certè inquires, fundo nihil stabilius; itaque agros coëmam. Coëmisti; interim cras bellum ingruet, indolebisque millies, ædes intra muros vrbium non comparasse te. His autem si emendis peculium exhauseris, ecce aut flammis absumentur inopinis, aut casu concident, & cum illis tua spes. Quid ergo rem tam instabilem supposuisti auro tam certo? Casus, inquis, incidit, cui præcauere non fuit in manu meâ. Hoc est, quod volebam, semperque inculcatum volo. Infinita sunt eiusmodi euenta, casus infiniti; quos cum ignoremus, fieri nullo modo potest, vt id eligamus cuius pœnitere nos non poterit. atque ideo nostra nobis electio necesse est vt semper sit suspecta, eaque cui numquam detur acquiescere. Incertæ, vt inquit Sapiens; & quia incertæ, *timide sunt omnes prouidentie nostræ.*

P p

At

Acquiesce, si Deum tibi res tuas selegisse, certo credas.

At verò cum illud mihi penitus persuasum habeo, Deum esse, hunc mihi statum qui designarit, & præ cæteris omnibus tanquam optimum selegerit, eumque libero meo arbitrio & electione usum fuisse ut præscriptum sibi finem assequeretur: tum verò penitus conditioni meæ acquiesco, nec quidquam est quod unquam pœniteat. Nam si omnia ad nutum fluunt, habeo omnino quod volo; sin autem in transuersum aguntur res, difficultatesque occurrunt statûs, habeo certe habere velle quod debeo; iudico enim ex Dei eligentis Providentiâ in eo me statu hodie esse debuisse, in quo hodie mihi esset malè. sic si prosperè in matrimonio agantur omnia, vxor bene se habeat, valeant filij, familiaris splendor augeatur, facillè tunc certè placebit tam commoda conditio: sin verò suboriantur tædia, mores vxoris antea placidæ, intolerabiles nunc sint, fortuna domum deserat; tum quia eligentem hæc mihi Deum conspicio, illud mecum statuam, hoc mihi tædium conduxisse hodie, ideoque hoc in statu collocatum, tædio ut sic afficerer. Sic in hyeme iudico gelu constringendam terram, & facillè frigus fero: in æstate censeo caloribus aperiendam humum, & sic Soli non obmurmuro. Verùm id sequenti tractatu dicendum est explicatiùs.

§. II.

Nihil itaque statui tuo demptum aut adiectum cupias si tuo contentus sis, nec alieno adiectum dolo quod deest tuo.

Parum aliquid sibi deesse semper dicunt homines.

Admodum plana mihi inquires videntur hæc omnia, rationique consona. Acquiesco sanè & dictis & statui meo; nec aliud esse volo, quàm quod sum. Verùm enimverò, an non optabile id foret, aliquantulum maioribus diuitiis ut affluerem, commodiùs tantùm ut conditionem meam possim exequi? Certè Deo obmurmurare iam nolo: tamen an id mihi tantò opere noceat, census si mihi paulò sit copiosior, abundantiorque sed paululùm tantummodò domi res: Quid si corporis forma paulò venustior foret, si valetudo parùm firmior, munusque quod gero paululùm splendidius?

Sed si parùm est quod

Itane vero vir bone? Paululùm tantùm est quod expetis, & idcirco